

عنوان مقاله:

چگونگی تمثیل در قرآن

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین‌المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده‌گان:

زهره کوچک یزدی - دانشجوی دکترای علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

عباس مصلایی پور - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

حقیقت ملائکه و چگونگی ارتباط بین ایشان و انسانها موضوعی جذاب و همواره مورد توجه بوده است. در آیات قرآن و روایات نیز توضیحاتی در این زمینه آمده است. تمثیل (جبرئیل) در آیه ۱۷ سوره مریم به کار رفته است و مفسران هر یک به فراخور مشرب خودان را توضیح داده اند. تمثیل جبرئیل برای حضرت مريم (س)، تمثیل دو ملک الهی برای حضرت داود (ع)، تمثیل هاروت و ماروت برای حضرت سلیمان (ع) و قوم ایشان از مواردی است که در قرآن مشاهده می‌گردد. تمثیل ملائکه به صورت بشر، در صورتی است که امرخداوند در ارتباط با انسانها است و این امر بدون وساطت انسانها باید انجام گیرد. لذا ملائکه نقش واسطه را پیدا می‌کنند و چون ظهور ملائکه از طاقت بشر خارج است، به صورت بشر نمایان می‌گردند. مواردی از تمثیل در مورد قرآن در قیامت، ابلیس در لحظه مرگ کافر، در روایات وجود دارد که علت آن، همان ضعف طاقت بشری از درک حقیقت آنهاست. روش این پژوهش تحلیلی-توصیفی است و شیوه‌جمع آوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای می‌باشد.

کلمات کلیدی:

تمثیل، ملائکه، روح، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1540335>

